

tillids. De kunne saaledes i det Høje vise en saa god Opførelse, at Skipperen kan have god Grund til at ville opmuntre dem, og der er ingen bedre Maade dertil end, at han eftergiver den Straf, som endnu kan eftergives; dette er en smuk Maade til at fremkalde en god Opførelse, som vi ikke saa let maa lade falde. — Endringsforslaget under Nr. 7 gaaer ud paa, at den i Lovens fastsatte Betænkningstid af 12 Timer skal udgaae. Denne Bestemmelse er indsat i Lovens forrige Gang, den var til Behandling, og jeg troer, det er en af de bedste Rettelser, der er foretaget, det er en sand Forbedring. Det er en Tidsfrist, der gives Skipperen, for at han ikke i Høftighed skal begaae en Uretfærdighed eller i alt Fald en uundvendig Haardhed, og det er ikke en eneste Bestemmelse. Om bord i vore Krigsskibe er der den Bestemmelse, at der skal hengaae, jeg veed ikke, om det er 6, 12 eller 24 Timer, inden hvilken en Straf ikke maa idømmes, undtagen i ganske specielle Tilfælde, og det uagtet den, der idømmes Straffen, ikke er saa personlig interesseret i Sagen som Skipperne ombord i Coffardimænd. De vide Alle, mine Herrer, at ombord i Orlogsmænd kommer den Fjende meget lidt i directe Berøring med Mandskabet; det er de tjenstgjørende Officerer under ham, der have Tjenestens Udførelse i deres Hænder, og naar der begaaes Forseelse mod Noget, saa bliver det den vagthavende Officer eller Næstcommanderende paa Skibet, der kan være Part i Sagen; men han kan ikke idømme Straf, han maa først nedskrive sin Rapport og bringe den til Skibschefen, der heller ikke kan bestemme Straf, før et vist Antal Timer er forløbet. Ganste anderledes er Forholdet ombord paa Coffardimænd; Besætningen er meget lille, og Skipperen deeltager i Arbejdet paa Skibet i en meget større Grad, end selv de underordnede Officerer deeltager i Arbejdet ombord paa Krigsskibene, undtagen forsaavidt de specielt have dermed at gøre. Skipperen bliver altsaa selv meget mere Part i Sagen. Det kan ofte tænkes, at Skipperen kan føle, at den Mand, der har forseet sig i Tjenestefaget, har forseet sig mod ham personlig; Uvillien kan blive til personlig Uvillie, og naar Straffen saa strax

skal udføres, kan den maaskee blive strengere og haardere, end den burde, i enkelte Tilfælde endog uretfærdig. For at undgaae dette, stillede jeg forrige Gang et Forslag om disse 12 Timers Betænkningstid, hvilket ogsaa blev vedtaget, og jeg troer, at man, ved at fastholde det, vil gjøre, ikke alene det menige Mandskab, men ogsaa Skipperen en Tjeneste. Naar den foregaaende Taler har sagt, at det kunde medføre Ulempe, at en saadan Tid skulde forløbe, inden Skipperen kunde tage Bestemmelse om Straffen, saa troer jeg, at han ved at see nøiere paa Paragraphens Indhold vil finde, at denne Ulempe dog ikke er uovervindelig. Skipperen kan lade være at lade de 12 Timer hengaae, men saa skal han gjøre Regustab, hvorfor han har ladet det være. Dersom altsaa Reisen er saa kort, at den er forbi inden de 12 Timers Udløb, og det er nødvendigt at idømme Straffen, saa kan han gjøre det og skrive sine Grunde derfor, og der er heller ikke Noget i Veien for, naar Reisen er forbi, og han kommer tilankers, at han i No kan vente paa at idømme Straffen. Jeg troer altsaa slet ikke, at der er nogen Nødvendighed for at lade denne Bestemmelse gaae ud, især da den paa den ene Side beskytter den menige Mand mod en Straf, som let kunde blive voldelig, og paa den anden Side hindrer Skipperen fra i Overilelse at fælde en haard og uretfærdig Dom. Jeg maa derfor paa det Indstændigste anmode Thinget om ikke at stemme for Endringsforslaget under Nr. 7. De andre Endringsforslag til dette Affnit ville Forslagsstillerne omtale, og saa vil jeg maaskee faae Leilighed til senere at gjøre mine Bemærkninger derved.

Formanden: Den ærede Forslagsstiller har taget det under Nr. 4 til § 5 stillede Endringsforslag tilbage; jeg maa spørge, om Noget optager det? (Ophold.) Da Ingen optager det, er det bortfaldet. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har Ordet.

C. Nineskad: Jeg har tilladt mig under Nr. 11 at stille et Endringsforslag til § 16, som gaaer ud paa at hævde den Bestemmelse i Paragraphen, at vedkommende Rømningsmand, der forlader sit Skib, forbryder ikke blot sin